

Δημήτρης Καμαρωτός

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1954.

Σπούδασε στην Ελλάδα διοίκηση επιχειρήσεων (ΑΒΣΠ) και μουσική. Συνέχισε στο Παρίσι, μουσική σύνθεση και κλαρινέτο (Ecole Normale), μουσικολογία (ParisVIII) (μεταπτ. IRCAM, στην χρήση τεχνητής νοημοσύνης για την αυτοματοποιημένη επιλογή και επεξεργασία ηχητικών μορφωμάτων). Ήταν μαθητής του Daniel Charles, του Emile Damais και του Ιάννη Ξενάκη στην μουσική ανάλυση και σύνθεση, του Horacio Vaggionne και Marc Battier στην μουσική με υπολογιστές και του Maurice Jarre στην μουσική για κιν/φο. Σαν προσκεκλημένος συνθέτης στο IRCAM εργάστηκε το 1984 με το υπολογιστικό σύστημα 4X και ερευνητικά στην ανάπτυξη νέων τεχνικών ελέγχου του ήχου των παραδοσιακών οργάνων.

Στην Ελλάδα από το 1985, συμμετείχε στην ίδρυση του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας – ΚΣΥΜΕ με τον Σ. Βασιλειάδη και Ι. Ξενάκη, όπου εργάστηκε σαν διευθυντής ερευνητικών προγραμμάτων μέχρι το 1994 και οργάνωσε τα προγράμματα της "Πολυαγωγίας /Upic) του Ξενάκη στο ΚΣΥΜΕ. Ίδρυσε και διηύθυνε σύνολα σύγχρονης μουσικής (σύνολο συγχρ. Μουσικής του Athenaeum, 1988-92, σύνολο "Προς" του Κέντρου Σύγχρ. Μουσ. Έρευνας 1985-91, "Ενδιάμεσος Χώρος" 1990- 93, "FF&2" 1998, Electric Breath 2002, Stationary Machinery 2005).

Συμμετείχε στον σχεδιασμό και σαν καθηγητής σύνθεσης και ηλεκτροακουστικών τεχνικών στην τάξη του Ηλεκτροακουστικής του Ωδείου Athenaeum.

Συνεργάστηκε με τους Brad Garton (Columbia Un.), Perry Cook (Princeton Un.) και Θ. Ρικάκη στην ίδρυση και λειτουργία του εργαστηρίου μουσικής και ηχητικής έρευνας του ΚΣΥΜΕ με το σύστημα NeXT. Συμμετείχε στην ίδρυση του Ινστιτούτου Ψυχοακουστικής του Αριστ. Παν/μίου και του ΚΣΥΜΕ. Η συνεργασία του με τεχνολόγους ερευνητές Ελληνικών και Αμερικανικών Παν/μίων στον χώρο της αυτοματοποιημένης αναγνώρισης μουσικών μορφωμάτων έχει δημοσιευθεί σε διεθνείς επιστ. εκδόσεις (IEEE). Ήταν υπεύθυνος για την σύνταξη του προγράμματος σπουδών του πρώτου ΤΕΙ Μουσικής Τεχνολογίας – Ρεθύμνου, συμμετείχε στην ίδρυση του πρώτου Μουσικού Γυμνασίου. Επίσης συμμετείχε σαν ιδρυτικό μέλος στο ΔΣ του ΕΣΣΗΜ (Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής). Σαν ερευνητής, από το 1989 πρότεινε την αυτοματοποιημένη αναγνώριση των μουσικών μορφωμάτων σε ένα ζετές ερευνητικό πρόγραμμα με την συμμετοχή του ΚΣΥΜΕ και του ΕΜΠ (ΗΧΕ "Μια ηχητική χαρτογράφηση της Ελλάδας"). Στο πρόγραμμα αυτό συμμετείχε σαν σύμβουλος και Ι. Ξενάκης. Το πρόγραμμα αυτό πραγματοποίησε χιλιάδες ηχογραφήσεις ηχοτοπίων στην Ελλάδα και έδωσε βάσεις για την τότε αναπτυσσόμενη ηχητική οικολογία με εργαλείο την διαχρονική σύγκριση ηχητικών μορφωμάτων. Παράλληλα το πρόγραμμα αυτό, έθεσε τις βάσεις ανάπτυξης εργαλείων αυτοματοποιημένης σύγκρισης ηχητικών υλικών.

Στην συνέχεια αυτή η έρευνα συνεχίστηκε σε συνεργασία με τους Σ. Θεοδωρίδη (Καπ. Παν/μιο Τμ. Πληροφορικής) και Α. Πικράκη. Η έρευνα αυτή και ιδιαίτερα η εφαρμογές αναγνώρισης μουσικών μορφωμάτων ελληνικών παραδοσιακών οργάνων δημοσιεύτηκε σε πολλές περιπτώσεις (IEEE).

Από το 1980 διερευνά σαν ενοποιημένο μουσικό χώρο την ηλεκτρονική / ψηφιακή και ακουστική / οργανική μουσική με πολλές συνθέσεις, συναυλίες και εκδόσεις CD κυρίως από την μουσική για θεατρικές παραστάσεις.

Η συνθέσεις του με καθαρά ηλεκτροακουστικά / ακουσματικά χαρακτηριστικά

παρουσιάζονται και σήμερα μαζί με νέα έργα του με αυτά τα εκφραστικά μέσα, σε λίγες συναυλίες που μπορεί να δώσει ανάμεσα στην κύρια ενασχόλησή για την μουσική και τον ηχητικό σχεδιασμό σαν δραματουργικό μέσο του θεάτρου.

Μουσική του για το θέατρο, τον κινηματογράφο και τον διαδραστικό (interactive) μουσικό έλεγχο έχουν διακριθεί με διεθνή βραβεία (Ars Electronique, fest. Bourges, μουσικά βραβεία κοινού).

Έχει συμμετάσχει σε παραγωγές πολυμέσων: Portraits of Byzantium του Ιδρ. Μελετών Λαμπράκη, παιδαγωγικές εφαρμογές του "Καλειδοσκόπιου", Ηχητικός Χάρτης της Ελλάδας της ΓΓΕΤ, Ισλαμική συλλκίλογή του Μουσείου Μπενάκη.

Σαν συνθέτης εργάζεται στην διερεύνηση της μουσικής λειτουργίας στο θέατρο. Από το 1992 συνεργάζεται με τον Μιχαήλ Μαρμαρινό και την εταιρεία θεάτρου "διπλούς Έρωες" και στην συνέχεια με το "Theseum Ensemble" όπου παραμένει σαν μόνιμος μουσικός ερευνητής.

Μέχρι σήμερα (2013) έχει γράψει τη μουσική για περίπου 85 παραστάσεις.

Μερικές από αυτές:

σε σκηνοθεσία Μιχαήλ Μαρμαρινού: "Μήδεια", "Ρομαντισμός", "Ηλέκτρα" (Επίδαυρος), "Εθνικός Ύμνος", "Μηχανή Αμλετ" (ΚΘΒΕ), "Αγαμέμνων" (Seoul Arts Center 2005), "Πεθαίνω σαν Χώρα", "Βίοι Αγίων", "Ακρόπολης", "Ηρακλής Μαινόμενος" (Επίδαυρος), "Ινσένσο" (Φεστιβάλ Αθηνών), "Όνειρο καλοκαιρινής Νυχτας (Εθν.Θέατρο), Phedre (Comedie Fr.)

σε σκηνοθεσία Βασ. Παπαβασιλείου: "Αίας" (Επίδαυρος), "Οιδίπους Τύραννος" (Ρώμη, Επίδαυρος), "Του Κουτρούλη ο γάμος"(Εθν. Θέατρο), «Κύκλωψ» (Επίδαυρος)

σε σκηνοθεσία Ρούλας Πατεράκη: "Οιδίπους επί Κολωνώ" και "Οιδίπους Τύραννος" (Επίδαυρος)

σε σκηνοθεσία Νικίτα Μιλιβόγιεβιτς: "Ιβάνωφ", "Ντον Ζουάν", "Εγκλημα και Τιμωρία", "Η Φυγή", "Τρεις Αδελφές", "Η πατρίδα μου σε επτά όνειρα", "Η μητέρα του σκύλου" με τον Λευτέρη Βογιατζή, "Λαχταρώ", "Bella Venezia", "Τόκος", "Αμφιτρύων", "Θερμοκήπιο". Έχουν εκδοθεί σε CD πολλά έργα από τις θεατρικές παραστάσεις όπως επίσης ορχηστρική και ηλεκτροακουστική μουσική.